

што не мож азъ да се отгърва отъ него? Ништо не може да ме успокои! нито убийствата, нито веселбитъ... Само пѣснитъ на пѣвецътъ ми усаждаватъ и успокояватъ што-голъ душата... Той, съкашъ, че отъ Бога ми е пратенъ. Неговитъ пѣсни ме отнасятъ въ дѣтинскитъ ми години и съкашъ, брате, отъ съвѣста ми се сваля найъ тежко престѣпление, а на душата ми става леко-леко... Но, да се свикатъ велможитъ!... (дава знакъ за да дойдѣтъ тѣлохранители и слуги) Душата ми е твърдѣ смутена и безпокойна. Да-но тѣхната веселба поразвесели и мене...

ЯВЛЕНИЕ 2.

ПРЕЖНИТЪ, ДРАГНИ, МИХУ И НѢКОЛКО ТѢЛОХРАНИТЕЛИ.

Драгни, Миху и тѣлохранителитъ (влизатъ отъ разни страни и се покланятъ отъ далечъ).

Иванку (на тѣлохранителитъ).

Да се свикатъ велможитъ! А вие (на Драгна и Муха) пригответе тукъ, — ште има пиршество.

Драгни, Миху и тѣлохранителитъ (покланятъ се и си утиватъ).

Иванку (клати умислено глава и тръгнува да си утива).

Драгомиръ (върви подиря му).

За Бога, Иванко, бѣди весель! Тѣ всички сѣ изгубили надѣжда и мъжество. Ако сега видятъ и тебе така умисленъ...

Иванку (поспирва се и се усмихнува).

Бѣди покойнъ, Драгомире. Никой не знае и не ште да знае какво крие Иванку въ душата си... (утиватъ си).

ЯВЛЕНИЕ 3.

ДРАГНИ, МИХУ И СЛУГИ.

Слугитъ (едни носятъ богато покритъ столъ, на който има злати чени и злати и сребърни шестари съ вино, а други съ многосвѣштници въ ръцѣ —влизатъ).

Драгни (върви отъ едната страна).

Полека, полека! да не свалите нѣшто! (на слугитъ, што носятъ